

Abstrakt

Scénické návrhy doby vrcholného baroka ve veřejných sbírkách České republiky

Diplomová práce se zabývá barokními scénickými návrhy nacházejícími se ve veřejných sbírkách na území České republiky. Jedná se o nevelký konvolut kreseb Josefa Hagera (1726–1781) a Josefa Redlmayera (1727–1788), kteří tvořili pro pražské Divadlo v Kotcích. Jejich jevištní tvorba byla inspirována významnou italskou barokní rodinou scénografů Galli-Bibiena. Práce se snaží obsáhnout inspirační vlivy, které na umělce působily a komplexně zařadit jejich tvorbu do evropského kontextu vrcholného baroka. Také se dotýká historie barokních divadel u nás i v Evropě a nastiňuje jejich propojení s okázalými slavnostmi tehdejší doby. Zároveň informuje o vývoji italské scénografie a scénických návrhů s vysvětlením ikonografických jevištních dekorací.

Práce je rozdělena do pěti základních kapitol, které nastiňují místní a časové souvislosti. První část je věnována obecnému úvodu do barokního divadla a barokní teatrálnosti. Osvětluje počátky, žánry a technické složky barokního divadla a tyto úvodní informace jsou v průběhu práce nadále rozvíjeny. Druhá kapitola připomíná barokní slavnosti a jejich úzké vazby s divadlem. Třetí celek se věnuje scénografii a scénickým návrhům. Obor scénografie zcela nezapadá do klasických uměnohistorických disciplín, a proto je zvolen přístup s vysvětlením pojmu scénografie a její historie, kde je zapotřebí se krátce věnovat základním teoretickým spisům. Navazující čtvrtá kapitola postihne a zhodnotí italské vlivy barokní scénografie na české prostředí. Diplomovou práci zakončí poslední pátá kapitola prezentující rozbor dochovaných scénických návrhů Josefa Hagera a Josefa Redlmayera.

Cílem je pokus o komplexní popis kresebných scénických návrhů Josefa Hagera a Josefa Redlmayera a prostřednictvím ukázek soudobých studií jejich zasazení do českého kontextu prací spojených s touto tematikou. Většina studií je k dispozici ve sbírce grafiky a kresby Národní galerie v Praze. Ostatní jsou uloženy v uměleckém sbírkovém fondu Jiřího Karáska ze Lvovic v Památníku národního písemnictví v Praze, ve Strahovské knihovně v Praze a v Západočeském muzeu v Plzni. V práci jsou řešeny podmínky i okolnosti, ve kterých návrhy vznikaly. Zpracování se pokouší respektovat specifika uměnovědné a historické vědy a tyto poznatky spojit do celostních výpovědí o divadelní tvorbě.